

Donkere dagen

OJ Frère

Inhoudsopgave

Omdat	4
Omslag	5
Beneveld	6
Storm	7
Deeltijd	8
Scherpe blik	9
Haistier	10
Nat gras	11
Hoefijzer	12
U	13
Herkenning*	14
Wereld	15
Activiteitenlog	16
Groothoek	17
Kalender	18
Fluit	19
Dood paard	20
Haarlemmerolieverf	21
Vierkante ogen	22
Muziek*	23
Er is... ..	24
Nieuwe dag	25
Politicus	26
Drive	27
Suikerklontjes	28
Zonnewende	29
Wat het is	30
Vooruitgang	31

Stilte*	32
Tunnel	33
Aphorisme 63	34
Over	35
Mistlandschap	36
Loterij	37
Springtouw	38
Draaideur	39
Diepe gedachte	40
De man	41
Tijd*	42
Nieuws	43
In de kast	44
Yolo	45
Dagen der schepping	46
Witte wereld	47
Risico's	48
Woorden	49
Afscheid*	50
Tikkertje	51
Wachtrij	52
Voor de overledene	52

*geschreven bij de schrijfgroep van het Straatjournaal

Omdat

Omdat
de drang te groot is

Omdat
het iedere morgen komt

Omdat
ik anders niet naar huis kan

Omdat
het anders echt niet gaat

Heb ik dit weer geschreven

Het moet er nu eenmaal uit

Omslag

Schaduwen vallen
in lege stukken
bij bosjes
op de grond

In lichte lucht
ruik je
verrotte vruchten
vreemde smetten

Zodra het licht
op groen springt
stopt de stilstand

Als de kerkklok
luidt
is het vijf uur

We horen
de druppels
op het glazen afdak

De wind trekt aan

Een stormparaplu
zou geen
overbodige luxe zijn

Beneveld

Het duurt even
Voor de alcohol het brein bereikt
Voor het doordringt
dat als je doordrinkt
er weinig meer verandert,
dat alleen
de tong verknoopt raakt
de blik vernauwt,
de mensen zich afvragen
waar je het over hebt

Maar zij snappen niet
dat ook zij
zelden samenhangend spreken

Storm

De storm raast
In oren
langs benen
de hoed mee

Het kraakt
Buigen of barsten
De boom gaat liggen
Nu de wind nog

Deeltijd

Teller en noemer
Dubbel gedeeld
Tot in de puntjes
Gebroken, gerekend

Plussen en minnen
Tellen mee
Hoger, lager
Schommelen op de tijd

We vermenigvuldigen,
delen onze sappen
tot in de cel
van de oneindigheid

Er rest slechts voortgang
Of zo u wilt, achtergang

Dat wilde ik
alleen maar even delen

Scherpe blik

Mijn bril geeft me
een zicht op oneindig,
een beter perspectief

Stralen vallen
Lucht licht op
De wereld is duidelijk

Ik zie het scherp
Ik kijk zo veel beter
tussen mijn kopkleppen door

Haiku

Het voelt niet meer goed
Een transitie is nodig
Vanaf nu haastier

Nat gras

Op streep van wegen
Padden op paden
Stoelen met pijn

Modder geul
Banden zeul
Trap trap trap
Tring

Onderweg naar morgen
Zigzag zorgen
Doelen met een paal

Grond is nat
Gras spekglad
Ren ren ren
Boem

Niet verwacht
Nooit gedacht
Toch gekregen

Vocht op mijn rug
We gaan terug
Regen regen regen

Hoefijzer

Weerloze waarden
zweven met weemoedigheid
in het universum

We slaan niet dood
De rots van Gibraltar
zweeft boven ons bureau

Vele avonden knarsen we
onze tandeloze tijd,
ontdekken we de hel

Piggelmee vist
Pluk bewoont een penthouse
Oliver danst de chachacha

Damocles dreigt
Een walgvogel kraait
We piekeren dus we zijn

In de kast

Afstand

Ik ben
U
voor jou

Jij bent
jij
voor mij

Wij zijn
niet wij

Wij zijn
jij en ik

U
dus
voor jou

Herkenning*

Ken uzelf
Kent u die uitdrukking?
Herkent u zichzelf?

De spiegel lacht
De selfie straalt
De eigenwaarde glimt

Twee ogen
Een neus
Rimpels in de kop
Dat is alles

Weet je zeker
Dat je ziet wat je ziet?

Je snapt het pas
als je het doorhebt
Als je het herkent

Wereld

Zonder oren
Zonder ogen
Hoor ik
Zie ik
Scherp

De geest zweeft
Boven het water
Boven de aarde
Boven het vuur

Scherper in waan
Helder in verbeelding
Banger in zonlicht
dan in duister

Alle verdwijnt
in oneindige chaos
Wanneer de oren zien
Wanneer de ogen horen

In de wereld

Activiteitenlog

Het werk is gedaan
Het gat gegraven
De kuil gedempt
Het kalf verstopt

We hoeven niet meer
We kunnen rusten
Onze koffie drinken
Uitslapen

Toch staan we op
ledere dag weer
Gaan naar buiten
De wereld tegemoet

Behalve als het regent
Dan niet
Dan blijven we nog
lekker even liggen

Groothoek

Mijn camera
legt de wereld vast
Nu, vandaag,
zoals hij is

Mijn hersenen
fantaseren de wereld
zoals mijn ogen
hem zien

Beide hebben een lens
Beide hebben een lensopening
Beide hebben sluitertijd

Alleen de focus
is vaak verschillend

Kalender

Van daken schreeuwt de stilte
Verdovend, verdoofd
Verstomd zwijgt de mening
tussen statische voeten

Vervloekt is de rust
Verdoemd de inertie
Apathie baant zich een weg
op de activiteitenkalender

Alleen geraniums bloeien
Een heg tussen ons
en de realiteit

Fluit

Licht zwicht
In duister luister
Zachte zomerzoen

Stokken hokken
Op gure muren
Volle regenton

Het was de was
Aan strakke takken
Gedruppelde dauw

Paden waden
Door klodder modder
Trots in de wolken

Het is fijn te zijn
Te fluiten buiten
Fwiet
Fwiet
Fwiet

Dood paard

We trekken
Steuren
Slepen

Maar
Het lukt niet

Niet
van zijn plaats
te krijgen

Niet
vooruit

Onbeweeglijk

Nog een keer

Het lukt
nog steeds niet

Morgen
Opnieuw proberen
Dus

Misschien
dan wel

Hopelijk
Wel

Haarlemmerolieverf

(Ter gelegenheid van de sluiting van de winkel van Han Prins)

Haarlem

Olie

Olie

Verf

Haarlemmer olie

Haarlemmerolieverf

Prins

Prins was koning

Lijst koning

Lijst één

Lijst Han

Maar

Loning wordt koning

Lijst Loning

Ingelijst

In de poort

Olie

Gedumpte

Gedempt

Oude Gracht

Gedempte Oude Gracht

Er blijft olie

Uit Haarlem

Verf

Uit Haarlem

Haarlemmerolieverf

punt NL

Vierkante ogen

Spoken zweven dag en nacht
Als een wolk, in een wolk
Draadloos of met kabels
Oggespoten geplastificeerd

Dromen liggen lijdzaam
Onvermoed, ongecontroleerd
Beïnvloed, verwachtingsvol
in gespiegelde kastelen

We weten wat we zien
We zien wat we weten
Altijd, overal, zelf
Met eigen ogen

Het is waar, het is maar,
Het is maar waar je kijkt
En kijken doen we,
naar een vierkante waarheid

Muziek*

Gitaren scheuren
De drummer beukt
Een brallende bas
Gegrom in de microfoon
Soms vraag ik me wel eens af:
Vind jij dit nu écht muziek?

Er is...

I.M Sjaak Vrugt (1974-2024)

Teveel
om te schrijven

Teveel
om te zeggen

Teveel
woorden

Teveel
gedachten

Niemens kan het
bevatten

Niemens kan het
zich voorstellen

Dus doe ik er
het zwijgen toe

Ik voor nu
Jij voor altijd

Nieuwe dag

De dag breekt aan
Aarzelend licht tussen bomen
Langzaam zichtbare contouren

Een auto rijdt voorbij
Een fietser zonder licht
Een man met zijn hond
Twee leerlingen
onderweg naar school

De dag breekt aan
voor ons
En morgen
waarschijnlijk opnieuw

Politicus

Met slappe knieën
loop ik
Buigzame mening
Flexibele geest

De blik verraadt
mijn twijfel
Het kompas
tolt rond

Er is geen zekerheid
Er is alleen
dit,
Geloof ik

Drive

Poëzie kan toch ergens tussenin?
Tussen slijm en abstractie
Tussen rijm en anarchie
Tussen de letters en de regels
Tussen het boek en de bladzij
Tussen de signeersessie en een lege zaal

Toch doen we
wat we niet laten kunnen

Je wint er geen prijzen mee
Je wordt er niet rijk van
Maar we kunnen nu eenmaal
niets anders

Suikerklontjes

Als het besef indaalt
De leeuwen vluchten
De zon verschijnt
boven de dageraad

Wanneer wormen trompetteren
Neuzen blauw bloeden
Het vogelnest bij
een aanslag verbrandt

Nu de bakken toeristen vol zijn
De e-bike lek is
Het gedrang verdwijnt
onder sanctieangst

Loopt de hoop te hoop
Koesteren we verwachtingen
Lossen we suikerklontjes
op in de thee

Of desgewenst in de koffie

Zonnewende

Dagen worden langer in gure wind van vlokken, van spetters op schermen van bakfietsen, de lichten nog brandend, de trappers malend tegen de storm

Laarzen zompen in modderpoelen, door ogen gericht op letter, op woorden verschenen in pixels, onder de duim, tussen de regels van de wandeling door

De kabouters staan doodstil versteend, afgebroken bij de voeten, boomwortels als schutting onder drup, langswaaiende bladeren en de dreiging van zwerfafval

Maar de dagen lengen, groeien in het tikken van de kalender, in het hellen van de aardas terwijl de zon zich van steenbok naar kreeft sleept

Het is bijna kerstmis volgens de lampjes aan de vlaggenmasten in de tuinen van volgevreten villa's achter de bewaakte hekken van de welvaart

Ik warm mijn verstijfde handen in diepe zakken, verstild in de leegte, verloren in de ruimte van de tijd
Nu de zon nèt iets later ondergaat dan gisteren

Wat het is

De grond van het hart
Verzandt in drijfzand
Verdacht
Verwacht
Verloren
Verzonken
in de gedempte put

Vlindervleugels stil gevouwen
voorkomen orkanen
Vloedgolven
Ebstromen
Verdwijnen
in kentering van licht

Rendieren vliegen langs
veroorzaken ongeloof
Verjaagd
Bedaagd
Gereden
van A naar B

Het is wat het is
Het was wat het was
Het zal zijn wat het wordt
Morgen
Of overmorgen
Net als gisteren

Vooruitgang

Vooruit
In frisse bubbel
Eigen gedachten eerst
Voor, voor, vooruit

Licht laait
Langs de stoeprand
De glans verbleekt
nog even niet

Vloeiend over
De neus geschonden
in het aangezicht
van de wereld

Lijsten kaderen
Bakenen
Sommen op
Hangen op

Gevangen aan haken
In netten van vrees
Mentaal gefileerd
voeren we het proces

Het proces van de eeuw

Stilte*

Tik
Tik
Zucht
Grom
Hoest
Kras
Snuf
Kuch
Vloek

Klap op de tafel
Slaande deur

Hè, hè
Eindelijk rust
Eindelijk stilte

Tunnel

Aan het eind van de tunnel
Waaien alle winden mee
Knijpen ogen tegen licht
Verdoven oren van tonen
In aanstormende energie

De sleutel wordt gevonden
De deur ontgrendeld
met een enkele beweging
van de losse pols

We loven de vrijheid
Koesteren de onwaarschijnlijkheid
Klampen ons vast
aan de hoofdprijs

De ketenen vallen
De ogen geopend,
zijn we ziende blind
door de flitsen van de spotlights

De deur van nostalgie
blijft gesloten
Hoe we ook terugverlangen
naar de wanden van steen
Naar de mijnschacht
Naar de zekerheid
van onze tunnel

Aphorisme 63

Ook feestkleding maakt
trieste lijven niet vrolijk

Over

Het is bijna over
Uit
Afgerond
Geweest
Voorbij

De kist wacht
Op schragen
Op deksel
Op schroeven
Op vuur

We spreken
Speechen
Dichten
Vullen
De leegte

Dan
Te snel
Is het zover
Is het
Uit

Mistlandschap

Druizelmist hangt
in vochtige straten
Druppels aan bomen
Klammende lucht

Stappen gedempt
Lichten ontstoken
Een fiets trapt voorbij
Een fluisterende zucht

van pluimende adem,
van ontsnappende onmacht
Verloren gedachten
In wattendekenland

Wij liepen hier samen
Die ene avond
Samen, in gedachten
Stil hand in hand

Loterij

We halen eruit wat erin zit
Wat vóór is lopen we achterna
In het midden de woestenij

Het duister komt
Van boven
Onder achter
Harder, zachter

De loden last
verplet dromen
Laaiend vuur
uur na uur

We pakken door en hopen,
terwijl we naar de einder lopen,
op de hoofdprijs in de loterij

Springtouw

Het jaar gaat in
Het jaar gaat uit
Zo gaat dat met die dingen
In het springtouw
van de tijd
moeten we blijven springen

Draaideur

Open, dicht
Dicht, open
Het tocht
De tocht trekt

Terug, weg
Weg, terug
Dag gezegd
Altijd welkom

Is het zo?
Moet het zo zijn?
Lopend stilstaan
Altijd rond

Morgen, vandaag
Steeds weer
Hij blijft
De cirkel is eeuwig

Diepe gedachte

Het kan zijn
dat mijn onderbewustzijn
het al dacht

Maar boven
wist ik er
in elk geval
nog niets van

De man

Er loopt een man
Door de stad
Alleen
Op straat

Er loopt een man
Stap, stap
Blik
op oneindig

Er loopt een man
Eerst heen
Dan terug
Steeds weer

Niemand kent hem
Niemand groet hem
Hij loopt
Door de stad
Alleen
Hij
Een man

Tijd*

De tijd dringt
Seconden razen, minuten vliegen
De klepel raakt de klok
Ieder half uur opnieuw

Dagen, maanden
Als een schaduw
Snel een herinnering
Vergeten in de mist

Tussen wieg en graf
doen we wat we moeten doen,
doen we wat we niet laten kunnen,
vergeten we de tijd

De tijd, de tijd dringt
Steeds meer
Maar we laten hem niet vóórgaan

Nieuws

We wensen nieuw
Maar krijgen oud
Of misschien toch
Een beetje
Tweedehands

Anders
houden we
Vast
Hetzelfde
Laten we
Los
Telkens
Nooit
Opnieuw

De doelen verlaten
De strepen vervaagd
Er is geen nieuws
Onder de zon
die vanavond
weer ondergaat

In de kast

Valse verwachtingen
In dank
In drank
Cocktailjurkjes verdampen
wanneer de slagschaduw optrekt

Zacht zucht de zomerzon als:
Jassen bollen
Kringen vluchtig jodelen
Vliezen breken in stilte,
decibel na decibel

Takkenbossen voor de deur
Braambossen op de A9
Op de blanke top der duinen
een GSM-mast
Ranonkels donker in de Tuin der Lusten

Achter het wagenpark
harkt de prins zijn kwaad bijeen
De wind zingt
De passie preekt
Alles is breekbaar
In de porseleinkast

Yolo

Ballonnen stijgen
Glimmend, puffend, leeg
Samen in de auto
Scheurende banden
Glas rinkelt
Rode vegen op de motorkap
Het leven is kort

Dagen der schepping

Vliesvleugelig vliegen over stille wateren
Vrolijk vrijen in witte wasem
Hoog droog aan de geknakte vlaggenstok
De band is lek, de dynamo slipt door

Lemuren lachen in appelbomen,
graven gaten in de winterdijk
De grachten groeien vol plompenblaren,
wachten op het rayonhoofd

Het is stil aan de overkant
Waar de schutting is scheefgezakt
Waar de burens hun lingerie tentoonstellen
aan elektrische droogmolens

We wachten af
We doen niets
We wachten
Apathisch
Iedere dag opnieuw
Zes dagen per week

Witte wereld

In een witte wereld
zien we alle voetstappen
Volgen we gereden sporen

In een groene wereld
letten we op waar we gaan
Hebben we respect voor een ander

In een rode wereld
zou gelijkheid moeten heersen
en geluk voor iedereen

In een bruine wereld
zegeviert de haat, daar
willen we niet wonen

In een regenboog wereld
zal het altijd regenen
Maar schijnt ook steeds de zon

Risico's

We leven opwindend
Elke dag weer

Niets is onmogelijk
Niets is te gek

Helden zijn we,
Pioniers

Altijd op zoek
naar de grenzen

Telkens verder
Steeds weer nieuw

We leven opwindend
en zullen dat tonen

Op TikTok

Woorden

Om de hoek
Om de dode hoek
In de dode hoek
van mijn onderbewustzijn

Liggen woorden
Schemeren zinnen
Voorzien van komma's
In juiste spelling

Ze wachten zwijgend
Klaar om te springen
Me te verrassen
met hun komst

Soms begrijp ik ze niet
Snap ik niet wie ze zijn
En al helemaal niet
waar ze zich verstopt hadden

Maar ze zijn altijd welkom
Meer dan welkom

Afscheid*

Wil je,
nu we elkaar niet meer zien
nog eens aan me denken
Wil je je herinneren hoe het was?

Hoe we door de avond liepen
Hand in hand, samen tegen de wereld
Lachend, huilend aan de tafel
Dronken, en niet enkel van geluk

Nu ik jou niet meer zie
denk ik aan wat we hadden
koester ik wat er was
De vrijheid, het leven

Het afscheid was pijnlijk,
De herinnering blijft
Aan mooie jaren
Aan jou

Tikkertje

Een boze tong
roert in modderig water
Draaiend, gespleten
in dubbele spraak

Langs glazen draden
razen beelden,
van nul tot één geboren

Het wortelt diep in de geestgrond
Het stijgt hoog boven wolken
Het loopt in de hand

Wie niet weg is, is gezien
gebuut in verstopland,
afgetikt in het nu

We spelen, tellen af
voor de volgende ronde:
Eén, twee, drie, vier.....

Wachtrij

Het volle hoofd hamert nagels aan de kist
van de wereld, van de zachte landing in
het verschiet, in de verte

Donkere clichés pakken samen aan
de grens van het bewustzijn, voortgestuwd
door media en satanisch gelach

We bevroeden complotten in onbegrepen
fenomenen, opgestuwd in de waan van
volgevreten vastgoedtycoons

Er nestelen nieuwe gedachten aan de
voet van de eeuwenoude plataan die
ten prooi dreigt te vallen aan de motorzaag

Autobesitas dijt uit over het grasfaltveld,
tussen de ligusters, boven de pijlen naar
de boze buitenwereld

Ik houd mij staande op afgesleten schoen-
zolen, glibberend over gestrooide kinder-
hoofdjes en beijzelde klinkers

Het is bijna zover
De tijd dringt
Ik sluit me aan

Voor de overledene

Oude wonden zijn geheeld
Littekens vervaald in de tijd
Kanten gesleten, eelt gevormd

Het graf zwijgt
De steen ligt gebeiteld
De bloemen verwelkt

Maar diep, diep vanbinnen
klinkt nog steeds een stem:

Had je nou verdomme niet
één keer kunnen toegeven
dat je ongelijk had?
Klootzak!